

sacri debiti solutione excusent, memoresque sint S. Brunonis Carthusiensis effati: « Spiritus Sanctus non vult accipere id quod non debes, neglecto eo quod debes. »

520. – In divini Officii recitatione tam publice quam privatim standum est Direciorio dioecesano, quod etiam in casibus dubiis sequendum est, nisi error sit manifestus (S. R. C. 23 Maii 1835).

521. – Parabitur nova editio Supplementi ad Breviarum Romanum usui huius Provinciae accommodata et a S. R. C. approbata, in qua, exceptis officiis quae in corpore Breviarii inserta sunt, alia omnia quae in hac ipsa Provincia recitanda sunt, inveniantur.

SECTIO SECUNDA.

De administratione sacramentorum et sacramentalium.

TITULUS I.

DE SACRAMENTIS IN GENERE.

522. – Sacerdotes, praecipue animarum curatores, opportune fideles doceant Sacramentorum naturam, necessitatem, virtutem, caeremoniarum significationem eximiosque fructus exinde promanantes si debitis dispositionibus suscipiantur.

523. – Sancta sancte sunt tractanda: Ecclesiae igitur ministri indesinenter meditentur officii sui dignitatem, maxima cum veneratione Sacramenta perficiant, ac non nisi conscientia pura ad ea conferenda accedant, tamquam fideles mysteriorum Dei dispensatores.

524. – In Sacramentorum administratione omnia et singula, à Rituali Romano praescripta, adamussim et magna cum attentione observentur: in administratione autem SS. Viatici et in nuptiarum celebratione iuxta regionis nostrae probatissimam consuetudinem ritui Ecclesiae Toletanae standum erit.

525. – Caveant Sacerdotes ne in Sacramenti confectione materiam vel formam adhibeant quae ipsum

nullum aut illicitum reddant; in ipsa vero administratione actualem intentionem aut saltem virtualem habere studeant: verba distincte et articulate, devote et reverenter pronuntient, vere legentes quae commode legi possunt non autem memoriae nimium fidentes; ut adstantes divinum esse quod peragitur magis intelligant et ad coelestia eorum mentes dirigantur.

526. – Sacerdotes ac praesertim parochi, quoties rationabiliter a fidelibus ad Sacramenta conferenda vocantur, faciles ac diligentes se praebeant: quacumque igitur sive diei sive noctis hora vocati fuerint, praesertim ubi casus urgentia vel necessitas id postulet, nullam officio suo praestando moram interponant.

527. – Sacramenta quorum administratio iure ad parochum spectat absque ipsius licentia vel absque gravis necessitatis causa, nullus sacerdos administrare praesumat. Ad valide autem et licite assistendum matrimonii expressa requiritur delegatio proprii Ordinarii vel parochi.

TITULUS II.

DE BAPTISMO.

528. – Aqua naturalis ad valorem eaque consecrata ad liceitatem Baptismi est adhibenda: curent ergo parochi ut in fonte baptismali aqua pura et munda conservetur: quod si putrefieri incipiat nova consecretur.

529. – Fontes baptismales sint decenter ornati, septi et clave obserati.

530. – Fontes huiusmodi in Ecclesiis tantum parochialibus esse deberent: verumtamen ubi necessarium videatur ob locorum distantiam et ut fidelium commodo consulatur, parochi in alia aut in aliis Eccle-

siis eiusdem Paroeciae ex Episcopi iudicio et licentia fontem statuendum curabunt.

531. – Parochi omnes curent quamprimum post Feriam V. Maioris Hebdomadae olea sancta ab Ecclesia Cathedrali repetere.

532. – Cum infantibus nullum aliud medium aeternae saluti comparandae praesto sit, parochi parentes frequenter moneant ipsos sub gravi teneri ad filios suos quamprimum fieri possit ecclesiae afferendos ut baptizentur: ideoque curandum est omnino ut hoc Sacramentum non protrahatur ultra triduum absque gravi causa ab Episcopo vel Parocho probanda, et tunc dummodo dilatio octo dies non excedat neque adsit periculum in mora.

533. – Si mortis periculum immineat, quilibet homo baptizare potest; si autem in casu necessitatis nullus alius praesto sit, et parentes ipsi filium baptizent, nulla inde inter ipsos spiritualis cognatio nullumque impedimentum oritur.

534. – Si post diligentem inquisitionem parochus prudenter dubitet de baptismi validitate extra Ecclesiam ob necessitatem collati, iterum erit sub conditione conferendus: hoc idem agendum cum infantibus expositis, sive habeant schedulam de baptismo testantem sive non, excepto casu quo per personam quae schedulam scripsit, vel aliter, certo constet de baptismo valide ipsis collato.

535. – Curent parochi ut fideles omnes ac praesertim obstetrices modum baptismi conferendi addiscant.

536. – Extra verae necessitatis casum in fonte tantum baptismali hoc sacramentum administretur, exclusis cubiculis, oratoriis privatis necnon ecclesiis non parochialibus. Puer baptizandus erit in loco nativitatis;

quod si parentes baptismo nondum collato alio secedant, ibidem baptizari poterit.

537. – Si post inquisitionem a paroco rite peractam dubium perseveret de baptismo adulti ex catholicis parentibus nati, Episcopus si fieri potest consulatur: ubi vero tempus non suppetat, baptisma sub conditione conferatur, de quo Episcopus certior reddendus. Eadem norma tenenda quoad filios haereticorum et acatholicorum, qui ad nostram fidem convertuntur: minime vero adulti huiusmodi baptizentur absque fidei catholicae professione, si aetatem quatuordecim annorum nondum compleverint: secus abiuratio etiam exigatur haeresis vel errorum.

538. – Meminerint parochi, et fideles frequenter doceant munus patrini interdictum esse infidelibus, haereticis, publice excommunicatis, publice criminosis, iis qui rudimenta fidei ignorant ac omnibus denique acatholicis: prudenter igitur hi omnes ab hoc munere arcendi sunt.

539. – Clerici absque Episcopi licentia expressa patrini munere minime fungantur.

540. – Antequam baptismus conferatur minister Sacerdotis baptizantis, vel si adsit, scriba Parochi qui vulgo vocatur *Notario*, accurate inscribat in codice ad id destinato, non vero in chartulis, nomen baptizandi ac nomen et cognomen parentum et patrinorum: si autem de filio agatur illegitimo nomen patris nullatenus inquiratur: postea vero attestatio iuridica de collatione baptismi in parochiali libro iuxta normam a Rituali Romano praescriptam conficiatur.

541. – Baptizandis non alia imponantur nomina nisi quae in Martyrologio Romano inveniuntur: quare in singulis ecclesiis parochialibus Martyrologii Romani exemplar, aut alia probata menologia habeantur.

542. – Si extra Ecclesiam parvulum ob casum necessitatis baptizari contigerit, quamprimum in Ecclesiam afferatur ad coere monias iuxta Rituale Romanum supplendas.

TITULUS III.

DE CONFIRMATIONE.

543. – Parochi doceant fideles naturam, vim, dignitatem, characterem, coere monias et caetera ad hoc sacramentum pertinentia in Catechismo Romano contenta. Moneant praeterea eos qui ad usum rationis pervenerint et in statu peccati versentur ad susceptionem huius sacramenti sese disponere debere per sacramentalem confessionem.

544. – Servetur consuetudo apud nos vigens hoc sacramentum suscipiendi in quacumque aetate confirmandus inveniatur, etiamsi ad usum rationis nondum pervenerit.

545. – Confirmandi, mundi anima et corpore, tempestive ecclesiam conveniant et ibi sistant a prima manuum impositione usque ad postremam benedictionem ab Episcopo inperitendam.

546. – Unus sit patrinus eiusdem sexus, et non clericus absque licentia Episcopi expressa.

547. – Nomen et cognomen confirmati, sive viri sive feminae, in libro inscribatur iuxta regulas a Rituali Romano praescriptas.